

Matovičova a Lipšicova „skupinka“: Kto presne je zodpovedný za rozvrat právneho štátu na Slovensku?

- CZ24 News | 27. září 2021

SLOVENSKO: Za súčasnej vlády, ktorá začala ako Matovičova a pokračuje ako vláda Eduarda Hegera, sme sa stali svedkami bezprecedentného pošliapavania práv občanov a potláčania právneho štátu

Spoločne rozvracajú právny štát

V mene očisty spoločnosti a boja proti „mafii“ sú obvinení posielaní do dlhotrvajúcej väzby. Bývalý generálny prokurátor Dušan Kováčik bol v takejto väzbe 11 mesiacov a po procese, ktorý úplne nejavil známky skutočne spravodlivého súdneho pojednávania, dostal trest 14 rokov odňatia slobody a prepadnutie majetku.

Vo väzbe dokonca dvaja ľudia zomreli (Milan Lučanský a Ľubomír Krivočenko) a obvinená bývalá štátna tajomníčka rezortu spravodlivosti Monika Jankovská si v nej siahla na život.

Rozhľadenejšiemu človeku je už dávno jasné, že to, čo sa tu deje, nemá so spravodlivosťou nič spoločné. Za tieto obvinenia, trestné stíhania, obžaloby, väzobné stíhania, rozsudky, ale aj mediálne kampane sú zodpovední konkrétni ľudia, o ktorých bude reč v tomto článku.

Vlastne by sme mohli hovoriť o sieti ľudí, ktorí systematicky, každý svojím dielom, spoločne prispievajú k rozvratu právneho štátu na Slovensku. Hovorím tu o politikoch (napríklad Igor Matovič či Roman Mikulec), vyšetrovateľoch a policajných funkcionároch (Ján Čurilla, Peter Kovařík, Peter Scholtz), prokurátoroch (Daniel Lipšic, Peter Kysel, Ondrej Repa a Michal Šúrek), kajúcnikoch (Ľudovít Makó, Csaba Dömötör, Matej Zeman, Peter Petrov), ale aj predstaviteľoch médií (Monika Tódová).

Politici

Hlavnou postavou verejného diania na Slovensku sa v dôsledku parlamentných volieb 2020 stal predseda hnutia OĽaNO Igor Matovič. Ten sa prakticky počas celej svojej politickej kariéry, z ktorej dovtedy väčšinu strávil v opozícii, prejavoval ostrou kritikou vlád Smeru a s nimi spojených korupčných káuz. Po Matovičovom nástupe k moci sa začalo bezprecedentné zatýkanie a vznášanie obvinení voči ľuďom spojených s bývalými vládami pod vedením strany Smer.

Aj vďaka Matovičovej podpore sa špeciálnym prokurátorom stal bývalý politik a predseda strany NOVA Daniel Lipšic. Jeho niekdajšia strana je súčasťou vládnej koalície v rámci parlamentného poslaneckého klubu OĽaNO.

Na snímke podpredseda vlády a minister financií SR Igor Matovič (OĽaNO) pred rokovaním 29.

Igor Matovič si vynikajúceho spojenca našiel aj v Romanovi Mikulcovi, ktorý kandidoval na kandidátke jeho hnutia OĽaNO a po voľbách sa stal ministrom vnútra. Mikulec teda poskytuje hlavnú záštitu tomu, čo sa od začiatku nástupu Matovičovej vlády deje v bezpečnostných zložkách, pričom v poslednom čase sa v súvislosti s týmto dianím čoraz viac používa výraz „vojna policajtov“. Keď bývalý policajný prezident Peter Kovařík vydal pokyn na zastavenie akcie policajnej inšpekcie zameranej na zadržanie kajúcnikov Csabu Dömötöra, Mateja Zemana a Petra Petrova, predchádzala tomu práve Mikulcova žiadosť, aby preveril, čo sa deje pred budovou policajnej inšpekcie, na čo ho vraj vtedy upozornili novinári.

Hlavnú politickú zodpovednosť za dianie v súdnictve zase nesie ministerka spravodlivosti Mária Kolíková. Tá odmietla odstúpiť po škandalózne informácii o úmrtí bývalého policajného prezidenta Milana Lučanského vo väzbe a neodstúpila ani v dôsledku informácie o úmrtí advokáta Ľubomíra Krivočenka, ktorý taktiež zomrel počas výkonu väzby.

Vyšetrovatelia a policajní funkcionári

Keďže spolupráca medzi ministrom Mikulcom a policajným prezidentom Milanom Lučanským dlhodobo nefungovala, rozhodol sa Lučanský minulý rok odstúpiť z funkcie. Ako dočasne poverený a neskôr aj riadny policajný prezident ho nahradil Peter Kovařík.

Za jeho vedenia polície sme sa dočkali napríklad aj útokov slzným plynom či vodným delom voči demonštrujúcim občanom. Rozhodne netreba zabudnúť ani na moment, keď dal Kovařík pokyn na zastavenie akcie zameranej na zadržanie trojice kajúcnikov, čo umožnilo utiecť dvom z nich. Z tohto činu bol Kovařík zároveň obvinený a išlo o priamy dôvod jeho odchodu z postu policajného prezidenta.

Na snímke vpravo Peter Kovařík a vľavo minister vnútra Roman Mikulec

Dá sa konštatovať, že Kovařík sa ako policajný prezident prejavil ako lojálny spojenec Matovičovho a Hegerovho režimu. Rozhodne mu však treba uznať, že proti niektorým občianskym protestom, ktorých súčasťou bolo trebárs blokovanie dopravy v hlavnom meste, nezasiahol ráznejšie, tak ako si to želali ľudia spojení s bratislavskou kaviarňou.

Medzi kontroverzných policajných funkcionárov činných za aktuálnej vlády a koalície sa zaradili aj vyšetrovateľ NAKA Ján Čurilla a dočasný šéf policajnej inšpekcie Peter Scholtz. Čurilla bol spolu so svojimi kolegami z NAKA nedávno obvinený a vzatý do väzby. Spoločne s Pavlom Ďurkom a Milanom Sabotom sa mal radiť o tom, ako vykonštruovať trestnú činnosť a jej skutkové okolnosti na príslušníkov policajnej inšpekcie. Vyšetrovateľ Úradu inšpekčnej služby vychádzal pri ich obvinení z doslovných prepisov zvukových záznamov, ako aj z analýzy kamerového záznamu.

Do tejto snahy vyšetrovateľov NAKA o diskreditáciu príslušníkov policajnej inšpekcie mal byť zapojený aj Peter Scholtz ako dočasný šéf policajnej inšpekcie. Aj Scholtz bol v prípade obvinený a vzatý do väzby.

Scholtz je zároveň priamo zodpovedný za odvolanie Diany Santusovej z čela špecializovaného tímu, ktorý vyšetroval podozrenia z manipulovania svedeckých výpovedí v medializovaných prípadoch pod patronátom vyšetrovateľov NAKA z tímu Očistec. Odvolanie Santusovej, ku ktorému došlo 22. júla 2021, podrobil kritike bratislavský krajský prokurátor Rastislav Remeta.

Prokurátori

Inštitúciou podstatne kryjúcou a vykonávajúcou koaličný boj za „očistu“ spoločnosti a proti „mafii“ je predovšetkým Úrad špeciálnej prokuratúry pod vedením Daniela Lipšica. Ako sme už uviedli, Lipšica

do funkcie vládna koalícia pretlačila napriek tomu, že išlo o bývalého politika a politického spojenca Igora Matoviča. Lipšic až do svojho zvolenia nikdy nepôsobil ako prokurátor a taktiež bol zvolený navzdory skutočnosti, že bol podmiennečne odsúdený za zabitie chodca pri autonehode a teda v čase voľby bol vo výkone trestu.

Lipšicovými pobočníkmi na Úrade špeciálnej prokuratúry sú Peter Kysel, Ondrej Repa a Michal Šúrek. Repa a Šúrek pôvodne dozorovali aj prípad zosnulého policajného prezidenta Milana Lučanského, neskôr dozor nad prípadom prevzal ich kolega Peter Kysel.

Generálny prokurátor Maroš Žilinka sa rozhodol nevymenovať Kysela za zástupcu špeciálneho prokurátora a zároveň naňho podal dva disciplinárne návrhy. Jeden sa týka prípadu exriaditeľa Úradu zvláštnych policajných činností Prezídia Policajného zboru Jozefa Reháka, kedy Kysel vybavoval žiadosť obvineného o prepustenie z väzby na slobodu po obdobie takmer dvoch mesiacov. Druhý disciplinárny návrh sa týka prietahov v konaní v prípade bývalého riaditeľa Slovenskej informačnej služby (SIS) Vladimíra Pčolinského.

Na snímke špeciálny prokurátor Daniel Lipšic

Disciplinárny návrh podal v auguste 2021 generálny prokurátor aj na samotného špeciálneho prokurátora Lipšica. Disciplinárneho previnenia sa Lipšic mal dopustiť tým, že bez znalosti spisu verejne, špekulatívne a zavádzajúcim spôsobom polemizoval o vznesení obvinenia vyšetrovateľom špecializovaného tímu Úradu inšpekčnej služby v právoplatne neskončenej trestnej veci, ktorá nepatrila do pôsobnosti Úradu špeciálnej prokuratúry.

Lipšicovo verejné vyjadrenie sa týkalo prípadu krivých výpovedí, z ktorých boli obvinení takáčovci Csaba Dömötör a Matej Zeman a levický podnikateľ Peter Petrov. Dömötör sa ku krivej výpovedi priznal a už bol v prípade aj odsúdený na podmienený trest.

Kajúcnici

Podstatnú úlohu vo viacerých prípadoch obvinení voči osobám spájaným s bývalými vládami hrá

bývalý šéf Kriminálneho úradu Finančnej správy Ľudovít Makó. Ten svedčil aj v procese s bývalým špeciálnym prokurátorom Dušanom Kováčikom.

Makó je obvinený zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny, zo zločinu obmedzovania osobnej slobody a z obzvlášť závažného zločinu vydierania. 20. septembra 2020 rozhodol Špecializovaný trestný súd v Banskej Bystrici o jeho vzatí do väzby. Makó bol prepustený na slobodu 13. novembra toho istého roka.

Na snímke Ľudovít Makó

Makó sa k trestnej činnosti priznal a jeho výpovede mali pomôcť aj k obvineniu podnikateľa Norberta Bödöra či bývalého policajného prezidenta Tibora Gašpara a ďalších, ktorých sa týka kauza Očistec.

V Kováčikovom prípade svedčili aj ďalší kajúcnici (teda spolupracujúci obvinení) Matej Zeman (nazývaný Zemák) a Csaba Dömötör. Ako už bolo spomínané, Zeman a Dömötör boli spolu s podnikateľom a ďalším kajúcnikom Petrom Petrovom (zvaným Tiger) obvinení Úradom inšpekčnej služby z krivej výpovede, pričom Dömötör bol už aj právoplatne odsúdený na podmienený trest.

O akcii policajnej inšpekcie, kedy sa následkom prerušenia zásahu zo strany policajného prezidenta Kovaříka dočasne podarilo ujsť Zemanovi a Petrovovi, sme sa už tiež zmienili. V súčasnosti sú tak Petrov, ako aj Zeman väzobne stíhaní.

Novinári

Matovičova a Hegerova vláda by nikdy nezískala takú moc a kontrolu nad našimi životmi a nemohla by natolko skriviť právny štát na Slovensku, keby nebolo prinajmenšom značnej tolerancie voči nim zo strany tzv. mienkotvorných médií. Tie na aktuálnu vládu a koalíciu útočia len zriedkakedy a skôr pri nepodstatných témach (kauza bývalého poslanca OĽaNO Heráka, plagiatorské kauzy koalíčných

politikov). Omnoho viac sa sústreďia na útoky voči opozícii. Nepriamo na ňu útočia aj cez tendenčnú prezentáciu politických káuz týkajúcich sa osôb blízkych bývalým vládam Roberta Fica a Petra Pellegriniho.

Kým niektoré médiá chránia vládnu koalíciu skôr nepriamo, teda svojou pasivitou, sú tu aj také, ktoré možno označiť za aktivistické. Ich aktivizmus je skôr protioopozičný, než vyslovene provládny, to však nič nemení na tom, že naratívy, ktoré tieto médiá rozširujú, vyhovujú práve súčasnej vláde a súčasnej koalícii.

Aktivistickými printovými a online médiami sú predovšetkým Denník N, SME a Aktuality.sk. Za jednoznačnú spojenkyňu koalície sa dá považovať predovšetkým novinárka Denníka N Monika Tódová. Tá sa v poslednom čase neštítala zverejniť ani pomerne pozitívne vyznievajúci rozhovor s bývalým riaditeľom Kriminálneho úradu Finančnej správy a kajúcnikom svedčiacim v mediálne ostro sledovaných kauzách Ľudovítom Makóom.

Priestor na prezentáciu svojich názorov na aktuálne dianie dostal v rámci nedávnej diskusie Denníka N v Brezne aj minister vnútra Roman Mikulec. Rozhovor vtedy viedla práve Monika Tódová.

Tódová dala Mikulcovi pomerne široký priestor na jeho vyjadrenia k aktuálnej situácii aj v rozhovore zverejnenom 2. júna tohto roka, ale aj v jej rozhovore z 20. júla. Ďalší rozhovor mal s Mikulcom Tódovej kolega z Denníka N Miro Kern dňa 22. júna.

Dá sa teda povedať, že minister Mikulec dostáva v Denníku N skutočne nadštandardný priestor. Pričom treba pripomenúť, že Denník N sa prejavuje priam extrémnou neznášanlivosťou voči odlišným názorom, takže názory protirečiace Mikulcovým stanoviskám tu sotva možno v porovnateľnej miere nájsť.

Určite treba pripomenúť aj moment, keď Monika Tódová krátko po zverejnení minuloročného prvostupňového oslobodzujúceho rozsudku v kauze vraždy Jána Kuciaka voči Marianovi Kočnerovi a Alene Zsuzsovej zverejnila údajné hlasovanie jednotlivých členov senátu, ktorý v prípade rozhodoval. Špekulácie médií, ktoré vznikli práve v dôsledku Tódovej článku, vtedy jednoznačne odsúdil predseda Špecializovaného trestného súdu Ján Hrubala s tým, že takéto úvahy zasahujú do osobného a profesijného života sudcov.

Hrubala navyše tlmočil stanovisko sudkyne Ruženy Sabovej, ktorá bola predsedníčkou predmetného senátu a ktorá tvrdila, že informácie o hlasovaní sudcov pri rozsudku v prípade vraždy Jána Kuciaka sú nepravdivé.

Na snímke Monika Tódová

Pôsobenie Moniky Tódovej dlhodobo pripomína skôr pôsobenie agentky tajnej služby rozohrávajúcej spravodajské hry od výmyslu sveta, než serióznej novinárky hľadajúcej pravdu. Vyzerá to však tak, že jej nastavenie Denníku N vyhovuje. Redakcia tohto denníka celkovo pripomína viac liberálnu mimovládnu organizáciu než spravodajské médium.

Tódová je známa tým, že často prináša informácie, ktoré unikli zo spisov. Existovali rôzne podozrenia, a veľa sa diskutovalo o tom, kto jej tieto informácie môže posúvať. Zatiaľ však tieto prípady neboli vyšetrené. Zároveň Robert Fico obvinil Tódovu z toho, že si kúpila nadštandardný byt v lukratívnej časti Bratislavy, na ktorý si vzhľadom na jej legálne príjmy, nemohla zarobiť. Fico v tejto súvislosti zároveň naznačoval, že novinársku činnosť, púšťanie niektorých informácií, nemusí robiť iba z novinárskeho presvedčenia zadarmo.

Dôležité je tiež spomenúť, že Monika Tódová je blízkou známou sudkyne Pamelý Záleskej, ktorá rozhodovala v prípade bývalého špeciálneho prokurátora Dušana Kováčika, pričom ho zatiaľ neprávoplatne odsúdila na 14 rokov odňatia slobody a prepadnutie majetku.

Aj Tódová je súčasťou „systému“

Tódová nedávno zverejnila článok, v ktorom ponúkla podrobný prehľad obvinených v politicky citlivých kauzách, ktorí sa už k svojim činom priznali.

„Bol to systém, v ktorom brať úplatky bolo veľmi jednoduché, povedal pred niekoľkými dňami v rozhovore bývalý šéf Kriminálneho úradu finančnej správy Ľudovít Makó. Išlo o obdobie, keď bol za čias vlád Smeru vo vrcholovej funkcii,“ znejú niektoré z úvodných viet jej článku.

Nakoniec však možno konštatovať, že Tódová, ktorá si dlhodobo pestuje imidž protikorupčnej

novinárky, sa sama prostredníctvom svojich článkov publikovaných za vládnutia tejto koalície (napríklad aj svojimi rozhovormi s Makóom či Mikulcom) stala súčasťou systému, ktorý vonkoncom nie je priaznivý k existencii právneho štátu na Slovensku.

Ladislav Kováčik